

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje „ 12.—

Za pol leta, četrletja in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvc., večerne številke po 4 nvc.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvc., izven Trsta po 1 nvc. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvc.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petih. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Posilana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbli.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin pičolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.
(Novjše vesti.)

Budimpešta 4. Zbornica poslancev je sprejela predloge o banki in valuti. S tem so rešeni vsi zakonski načrti, ki se tičejo nagodbe.

Pariz 4. Ministerski predsednik Waldeck-Rousseau je prečital v komori dekret, s katerim se zaključuje zasedanje parlamenta.

Johannesburg 4. (Poročilo Reuterjeve pisarne.) Naredba, izdana zadnje dni, prepoveduje redarstvu nositi orožje, kedar opravlja službo na ulicah.

Littich 4. Ko je o priliki otvoritve provincialnega deželnega zbora guverner zaklical »slava kralju, so se poslanci levice vzdignili ter vpili: »Živela občna volilna pravica! Doli s popovskimi čepicami!«

Amsterdam 4. Nizozemska banka je zvišala bančni diskont na 3½%.

Bruselj 4. Razun meščanske garde je vse vojaštvo konsignirano v vojašnicah. Poklicana je vsa žandarmerija, in sicer pešci in konjeniki; tudi iz provincije so prišli oddelki orožništva v prestolnico. Po deželi je bilo mnogo shodov, katerih večina se je vršila mirno. V Lessitesu je neki socialist opominjal ljudstvo, naj je mirno, a na kolodvoru so se vendar pripetili mali izgredi, o čemer so pobili nekaj oken.

Berolin 4. Zbornica poslancev je rešila peticije, potem so se seje odložile. Prihodnje seje ne bode pred 14. avgustom. Na dnevnem redu prihodnje seje ne bode važnih predlog.

Berolin 4. Kakor poroča »Norddeutsche allgemeine Zeitung«, je odpotoval državni kancelar knez Hohenlohe v južno Nemčijo.

Bruselj 4. Členi desnice v zbornici poslancev so sklenili predpoludne jednoglasno, da pritrjujejo predlogu vlade, glasom katerega se imajo vse

prejšnje in nove volilne predloge izročiti komisiji 21 členov, voljenih iz vseh strank. Levica je o sprejetju tega predloga stavila nekake pogoje glede časa, ki se naj dovoli komisiji za proučenje predlog.

Za razmišljanje.

I.

Piše Anton Kristan.

V Pragi, 4. julija 1899.

Dne 11. decembra l. 1898. je oglasila »Hospodarska založna« na Mělniku konkurz, ki je presenetil skoro vse javno menenje češko. To je pa tudi velikanski udarec za siromašni narod mēlniškega okraja. Uloge so se izplačevale jedva po 30%—35%, 70%—65% pak je do cela izginilo z hranilnico v večni nepovratek. »Hospodarska založna« na Mělniku je začela s kapitalom v znesku 52.906.12 gld. »Obhodni listy« so pisali o vzroku tega konkurza: nezadostno računjenje in nezadostna kontrola, neznanost računskih sil in neznanost revizorjev so to hranilnico istotako uničevali kakor brezvestno posojevanje denarjev na že preveč zadolžene in negotove dolžnike.

Početkom letošnjega leta smo čitali, da je propadla »Vzajemnost« v Mor. Ostravi. »Samostatnost« je dejala ob tej priliki: Na čelo tega društva so se postavili ljudje, kateri kratko in malo niso bili za to, da bi mogli voditi le-ta veliki zavod in žnjim ravnati. »Ostravský Obzor« je zapisal: »Trije so glavni vzroki propada »Vzajemnosti« in to: mali začetni kapital (13.000 gld.), lehkomišelnost posojevanje in neznanost uradništva.« (Čujete-li vsi vi slovenski vseboljvedci, ki se vedno drgnete ob naše posojilnice in jim očitata brezčutnost za trpljenje naroda, ker nočejo posojevati na veter, čujete, kam prihajajo

pri oknih. Počasi se je tipal k drugemu oknu. Pri strani je bila mala špranja, katere ručeče zagrinjalo ni zastiralo.

Pazno je gledal notri.

Stresel se je. Pri vratih je slonela puška in na mizi je ležal klobut, kakršne nosijo loveci.

Hipoma mu je završelo v glavi.

Težko je sopal in pot ga je oblival.

Potem se je tiho splazil k skednju, odrinil zapah in natlačil velik koš sena. Vlekel ga je k hiši in ga stresel pred vrata. In zopet je šel nazaj in zopet privlekel sena.

Smejale se je tiho in hudobno in nosil, nosil okrog hiše pod okna, na vogala in rahljaj in popravljaj.

In na to je šel k hlevu, kjer so bile zložena drva in trske. Vzel je veliko trsko, užgal jo in tekal ž njo krog hiše, povsod se dotikaje sena.

V hipu so visoki plameni vzplapolali proti nebu, skočili na slamnato streho in se lizaje objemali na slemenu.

— Ogenj, ogenj! —

In iz hiš so drveli ljudje.

Pavlovčeva hiša je gorela v plamenu in zdaj so je užigal tudi že skedenj. Visoko v meglah se je lovil ogenj in slikal krvave odseve na nočno nebo.

Pavlovec je divje skakal krog hiše. Njegov grozničavi smeh se je strašljivo mešal med prasketanje ognja. Nekaj ljudi ga je prijelo in zvezalo.

taka podjetja, ako se vodijo lahkomišljeno?! Op. ured.)

Nedavno je pak osupnil češki svet nov statistični upadek občanske založni v Budynu...

Omenjam samo te-le tri slučaje izmed mnogih manjših katastrof, ki so v kratkem zadele češki gospodarski življenj. Mislim, da so ravno le-ti trije vzbudili največ češko javnost k živahni diskusiji. Čitali smo razna razmišljanja.

»Hlas Naroda« se je v tem posebno odlikoval, donesi mnogih lepih člankov. Zadnje soboto (št. 180) je tudi objavil uvodnik, zelo zanimiv in poučen. Naslov mu je: »K zamězení záloženských katastrof«, kar bi se reklo po naše: Donešek k omejitvi hranilničnih (v obče: združnih) katastrof. V tem članku je nekoliko mislil, ki sicer niso nikakor nove, ali vrlo umestne ne samo za Čehe, temveč tudi za nas Slovence, da-si nismo še v takem položaju, toda...

Eto jih!

— — — Sedaj-le gre samo za to, na kak način bi bilo možno opraniti-se nevetšljivih dogodkov bednega gospodarstva in nepoštenosti v hranilnicah in posojilnicah.

V prvi vrsti, in na to smo pokazali že večkrat, je potreba rednega in jednotnega nadzovanja bodi to od dežele, bodi od države.

Današnje ustanovljanje novih hranilnic in posojilnic se dogaja že precej ali vsled častihlepnosti nekaterih oseb, ali vsled interesov kake stranke, ali pa celo vsled dejstva, da kak individuum potrebuje ustava, kjer bi mogel vladati in si s tem tudi mogel preskrbeti na lahek način posojila, katerega že nikjer drugje ne more dobiti.

— — — Opozorjevalo se je že z raznih strani, da je v vseh teh ustavih treba uradnikov z gotovim strokovnim znanjem. O tem

Bil je okrog sebe kakor besen in se krohotal, da je strah pretresal ljudi.

Nekdo je zavpil:

— Menda je nekdo v hiši. Jok se čuje in krik!

Metali so vodo v okno, katerem so se pokazale začrnele sence ljudi.

In zdaj se je nekdo zavihtel čez goreče okno in potem še eden.

Obležala sta na vročih tleh z gorečo obleko.

Z drogovi so ju potegnili proč in ju pogasili.

Bila sta Pavlovčeka in Reich. Bila sta vsa opečena, a živa in pri zavesti. Ona je držala malo ožgano truplo v rokah. Bil je Tonček, a že mrtev.

Takoj za njima je skočila dekla iz gorečega podstrešja. Tudi ona je bila vsa ožgana in v padecu si je revica zlomila nogo.

Pogorela je hiša in za njo skedenj in hlev. Gasili so vso noč in le z največjim naporom so ubranili, da se ni užgala vsa vas.

Pavlovec so poslali v norišnico, kjer je kmalu umrl. Delirium tremens, so dejali zdravniki.

Pavlovčeka je padla popolnoma. Udala se je pijači in znana je daleč na okrog kakor nemajhna pijanka. Ljudje se je ogibljejo, ker je postala surova in hudobna.

Mladi gospod Reich pa se je nekje na Nemškem — bogato oženil. (Konec).

P O D L I S T E K.

Na kmetih.

31

Spisal Poluks.

Na to se je zasmeljal in nakrat dejal čisto mirno:

— Ej, pijmo ga, zdaj pa plačam jaz! Tisti vrag bi me res kmalo ujezil!

— Samo, da ga dobim, samo, da ga dobim! — je kričal razvnet in pretil krog sebe.

H krati se je zopet umiril.

— Eh kaj, same neumnosti! Pijmo raj! Ej, oštir, dva »štefana« na moj račun!

Počasi so se ljudje umirili nekoliko; veselo trkanje kozarcev in smeh je bilo čuti.

Pavlovec je postal čudno tih. Neprenehoma si je nalival kozarec in pil. Za druge se ni menil. Naenkrat je postal in odšel venkaj, ne da bi bil kdo opazil njegov odhod.

Težko je stopal po cesti, opotekal se zdaj v to, zdaj v ono stran in obstajal, polglasno mrmraje z seboj.

— Posvetim jim, posvetim! — je godrnjal in se počasi bližal svoji hiši.

Bila je že trdna noč, v vasi je bilo vse mirno.

Oprezno se je priplazil na vrt. Iz hišnih oken se je svetila luč. Pristopil je k oknu, a v hišo ni mogel videti, ker so mala ručeča zastirala visela

kaj več govoriti, je do cela nepotrebno. Dovoljeno naj bo to-le tu samo v razmišljanje in uvaževanje: je-li za uradnika hranilnega ali kakakega podobnega zavoda dovoljna ljudska eventualna meščanska šola ali ni? Ako je dovoljna, potem pa, čemu da ustanovljamo novih in novih strokovnih šol, katere zahtevajo od slušatelja tudi absolviranje nižih razredov srednjih šol, tudi denarja, tudi vrlo dragega časa treh dolgih let. Ako pa ni dovolj, potem pa naštevajmo zahteve po primernem strokovnem znanju! Seveda se mora o podeljevanju podobnih mest poleg tega gledati na prosilčev karakter.

— — — Sedaj pa naj se vrnem na stvar, ki je tudi zelo, zelo važna. Le-ta je: materialno stanje uradništva v hranilnicah in posojilnicah. Zavod, ki ne more pošteno preživljati svojega uradnika, tak zavod nima pravice do ekzistence, torej, naj kar izgine s poprišča ter ne dela zgage večim svojim tovarišem, kateri zamorejo zadovoljiti vsem pogojem pravega denarnega ustava. Napram uradništvu, kateremu na tisoče ljudij poverja svoj imetek, se ne sme stiskati in štediti nikakor in nikdar. Od uradnika (posebno velja to za one na kmetih) hranilnice in posojilnice se zahteva vedno gotova reprezentacija, kajti njihovo nastopanje je nekaka reklama za zavod, v katerem so. Hranilnični in posojilnični uradniki kakor inteligenca morajo vedno biti člani raznih društev. Morejo pa li biti? O tem se ne povprašuje...

— — — In ne samo za čas službe, temveč tudi za slučaj starosti bodi dobro zavarovan hranilnični, posojilnični in podobnega ustava uradnik! Na vprašanje: koliko pak imamo hranilnic in posojilnic, ki imajo kaj prida penzijskega fonda, ne morem odgovoriti; odgovor bi bil prežalosten — — —

Niso-li te misli vredne uvaževanja, kamo-li še razmišljanja? Naj mi odgovore gospodje čitatelji. So? Potem samo na delo, katerega imamo dovolj...!

DOPIS.

V Trstu, dne 30. junija 1899. (Iviren dopis.) [Pravice tudi zasebnim uradnikom!] Avstrijski zakoni natančno določujejo pravice in dolžnosti posamičnikov, posebno pa posameznih slojev državljanov; da, še celo ljubljene živalice, ki človeku sladijo življenje, ali pa, ki mu pomagajo pridelavati kruh — imajo v zakonih zajamčeno obrambo v nevarnostih. — Posebne zakone imajo vsakovrstni sloji, bodisi obrtniki, premogarji, trgovci in uradniki; stoj — državni uradniki, moramo popraviti, kajti **zasebni uradniki**, ki so menda tudi važen člen človeške družbe, — so še vedno izročeni v milost in nemilost — svojim gospodarjem. —

Res je, da posebno v južnih slovenskih pokrajinah smatrajo ti gospodarji svoje uradnike svojimi poslovnimi — in tudi neposlovnimi pomočniki, katerim je tudi treba nekoliko olajšati skrb za obstanek. Saj imajo človeško sree tudi oni, dasi imajo v svoji praksi dovolj dogodkov, ob katerih sree nima besede.

Vendar, človek je spremenljiv. Menjuje se dobra in slaba volja posamičnikov in najbolji gospodar je včasih razburjen vsled raznih dogodkov, tako, da provzroča grenkih trenutkov tudi najvestnejemu uradniku, ki baš dotični trenutek ni pogodil pravega pōta, da bi ustregel gospodarju. Dasi pa taki povōdi navadno nimajo posledice, vendar mnogokrat odločujejo usodo uradnikov, kajti običajno je v takem slučaju vsak uradnik tudi toliko, rekli bi, neumen, da ne skriva drugačnega mišljenja. Značaj — usoda! Usoda očeta — usoda rodbine.

Nikak zakon ne določuje odpovedi mej zasebnimi uradniki in gospodarji, dasi sploh ni mišljeni, da bi se v 14 dneh mogla dobiti kolikor toliko ugodna služba.

A, niti za starost in onemoglost zasebnih uradnikov zakon ni preskrbel ničesar.

Odslužil je siromak deset, dvajset, trideset let, potem oboli, onemore, se postara, ni več tolikanj porabljen, ali pa je sploh nerabljen; — in kdo ga podpira potem? Niti najdobrosrčnejši gospodarji se ne morejo brigati zanj. Revež gladije, boleha,

hira, in hirajo tudi — njegovi. Kje je tisti «mirovinski sklad», kamor bi bil rad prispeval «boljše čase» in kamor bi tudi gospodar prispeval, ne da bi godrnjal?!

Ali ni pomoči revežu? Da, moglo bi se mu odpomoči. V to bi treba dvojnega: Gospodarjem, ki so človekoljubni, treba razjasniti težko stališče uradnikov in oni bi — gledé na to, da zadovoljen uradnik mnogo več koristi pisarni, nego nezadovoljen, — skrbeli, da se uvede kako pravilo, kak »uzus« mej kolegi v raznih «vprašanjih» uradnikov. —

Gospodarjem pa, ki nimajo nikakega srea — naj bi zakon zaukazoval: stori to, opuščaj ono! Prav tako, kakor jim zaukazuje plačevanje davka, in prepoveduje računati nad mero. Splošno uvedeni red bi koristil pisarni in uradniku.

Opravični red, kakor je uveden zakonito v državne pisarne vsake stroke, itak ni mogoč v zasebnih pisarnah, katere vsaki gospodar preustrojuje po svoje.

Ne da se tajiti, da je ravno na Slovenskem gospodarjev, trgovcev, odbornikov zavodov in društev, notarjev in odvetnikov, ki so pravični, dobri, da nekateri celo blagi svojim uradnikom in ako se je pripetila kakemu uradniku krivica, zgodilo se je navadno v naglici, nepremišljeno. Ali je tudi takih, ki hočejo: upogni ali zlomi, se in beseda je kratka: «Hodi!!» Gospodar ukaže, uradnik vkratkem odhaja. Kam? Ali ve kam? Ali je taka odpoved nezakonita? Kaj še?! Kje je zakon, ki bi govoril za uradnika? In vendar se mnogokrat ob času odhoda uradnik na tihem smili gospodarju. (Zvršetak pride.)

Politični pregled.

TRST, 5. julija 1899.

K položaju. Do sklicanja državnega zbora imamo še precej daleč. Saj niti tega ne vemo še, ali se skliče v septembru, ali oktobru, ali celo še le v novembru. Tem ganljiveja in — smešnejša je brižnost, ki se je lotila glavnega nemško-liberalno-židovskega glasila v ta namen, da bi dokazalo, kako je zadnji čas, da se reši naš parlament pred propadom. Nota bene: to dela ista «Neue Freie Presse», ki je bila prva bobnarica v obstrukcijskih vihrav, katerim vendar — kar je bilo pripoznano tudi od nemške strani — ni bil noben drug namen, nego ta, da se zaustavi parlamentarno delovanje, čemur pa zopet ne more slediti drugo, nego — propad parlamenta. Židovsko glasilo se nam vidi podobno onemu, ki je najprej z zločinsko roko zanetil požar, potem pa se dela kakor da pomaga — gasiti!

Seveda se izgovarja Židinja, da obstrukcija ni bila naperjena proti parlamentarizmu, ampak le proti večini. Pardon, tudi «N. F. P.» ni proti načelu večine in pripoznava, da v parlamentu mora veljati to, kar je sklenila večina, ali sedanja večina da je grdo zlorabljala svojo moč. Proti temu da se je upela obstrukcija. A z ozirom na svoj namen — onemogočenje krivičnih sklepov — da ima obstrukcija jako visokih sorodnikov. Krona ima n. pr. tudi pravico, da odreka potrdilo takemu sklepu. Divno, izborno! «Neue Freie Presse» meni torej, da je tudi cesar, izvršujoči svoje prerogative, v gotovih slučajih le nekakov — obstrukcionist. Gotovo, da so sklepi večin mnogokrat krivični; in v tem slučaju je prava dobrota, ako krona prepreči krivico. Toda primera v «N. F. P.» je vendar predrzna. Krona prepreča le take stvari, ki se jej zde krivične, obstrukcija pa ni preprečala le v posamičnih konkretnih slučajih, ampak je preprečala vse delovanje in tudi tedaj, ko ni mogla tajiti, da gre za dobro stvar. Njej ni bilo le do tega, da bi preprečila ta ali oni sklep, ampak sploh ni hotela dopustiti, da bi večina kaj delovala. S tem pa je ubijala parlamentarizem sploh, kajti brez delovanja večine ni možno parlamentarno življenje. Še nesrečnejša je trditev, da krivičnosti večine niso bile naperjene le proti opoziciji v parlamentu, ampak da so rezale v nemški narod, katerega interese je zastopala ravno obstrukcija. To je velika laž.

V prvo je velik del liberalnih in antisemitiskih obstrukcionistov le nerad, proti prepričanju in le iz kaznjive plašljivosti pred nemško-nacionalnimi tirani sodeloval na obstrukciji, v drugo pa so zastopniki vseh širokih konservativnih nemških

mas v alpskih deželah stali celo, in stojé še danes, v vrstah nasprotnikov obstrukcije, to je, v isti grozni večini. A z čem je večina prav za prav zlorabljala svojo moč? No, kdo ne bi je umel, te «N. F. P.» s tem, da je na glasovanjih ostajala večina!! Večina, ki noče biti večina le po številu sedežev, ki jih greje v parlamentu s kostmi svojega rojstva, ampak tudi na glasovanjih, zlorablja po menenju dunajskega lista svojo moč.

Večina naj bi torej imela druge pravice, nego — izvrševati voljo manjšine. Ali zopet s pridržkom, da, to veljaj le dotlej, dokler so Nemci v manjšini! Če pa imajo oni večino, je stvar drugača, o čemer nam priča najkrutejši strankarski absolutizem, pod katerim so avstrijski narodi ječali v dobi evetja nemškega liberalizma, v dobi Giskrov, Beustov, Herbstov, Auerspergov, ko se je s tiransko brezčutnostjo do drugačnemislečih izvajala njih volja.

Kedaj je kaka večina greje zlorabljala svojo moč, nego se je zgodilo leta 1873., ko je liberalna stranka izvršila atentat na obstoječo ustavo, ne mené se za viharne proteste velike večine prebivalstva?! Ta atentat so izvršili isti liberalni hinavei, ki se jočejo sedaj radi namišljenega zlorabljanja moči od strani sedanje večine.

Mirovna konferencija v Haagu dovrši v malo dneh svoje delo. To je, posvetovanje se zaključí, ali konferencija ni prinesla tega, kar je namerjal car se svojo epohalno okrožnico, tem blagovestjem do narodov. Ali nekaj se je doseglo vendar, kar je smatrati kakor prvi plahi korak do uresničenja velike ideje. Doseglo se je, da bode iz vojn izključena ona, kar se imenuje divjaško orožje, ki ne razorožuje le nasprotnika, ampak ga mesari.

Ideja mirovnega sodišča, o kateri še razpravlja druga komisija, prodere tudi, če tudi ne popolnoma, da-si se jej odločno upirati Nemčija in — Turčija. Par nobile fratrum.

Najslabše so se sponesli posli tretjega odbora, ki se je bavil z razoroženjem. Predlog, da bi se množenje efektivnega stanja zaustavilo vsaj za dobo petih let, je bil odbit.

V političnem pogledu pa konferencija ne ostane brez posledic, kajti na konferenciji se je vnovič sijajno manifestovalo sporazumljenje mej Rusijo in Francijo in so na laž postavljeni oni, ki so govorili o napetosti med obema državama prav radi ruskih predlogov na konferenci. Resnica je, da se je ravno zastopnik Francije najnavdušeneje zavzemal za idejo ruskega carja. Zastopniki Rusije in Francije so nastopali povsem soglasno in igrali glavno ulodo. Tu se je pokazala — pravi zagrebški «Obzor» — antiteza med nemškim in slovanskim svetom, a slovanski svet se more ponašati s to antitezo.

Iz Belgije. Včerajšnji velekritičen dan je prošel v Bruselju razmerno mirno. Da pa je vlada bila pripravljena na vse, kažejo nje odredbe: konsignirano je bilo vse vojaštvo in mobilizirano je bilo orožništvo na konju in peš, in sicer vse iz mesta in mnogo iz provincije. Ogromna množica ljudstva je oblegala palačo parlamenta. V parlamentu samem je bilo nenavadno vrvenje in je bil navzoč tudi ves diplomatski zbor. To vrvenje, to razburjenje in radovednost pa so prihajali od tod, ker se je vedelo, da vlada poda izjav o svojih namerah. Takoj po otvorjenju seje se je oglasil za besedo ministerski predsednik Van den Peereboom, da poda izjavo, da hoče držati svojo besedo in da hoče delovati na pomirjenje. Po nasvetu nekaterih poslancev predlaga vlada, naj se vsi predlogi, tičeči se volilne preosnove, izroče posebni komisiji, ki naj bo sestavljena iz zastopnikov vseh strank.

Takoj sledeči socijalistiški govornik Van der Velde je pritrdil temu predlogu, rekši, da isti znači, ča se je vlada umaknila in da je volilna preosnova definitivno pokopana. Zajedno je naznanil, da je socijalistiška stranka definitivno združena z liberalnim meščanstvom.

To je balzam na rane liberalizma, ne, to ni balzam, to je mamilo liberalizmu, da bi ne videl, da je nehal biti in da vleče le voz onih, ki ga znajo spretno izkoriščati za svoje namene.

Vse opozicijske stranke so izdale proglaš do naroda, v katerem pravijo, da je javno menenje izvojevalo veliko zmago. Vlada mora pripoznati pravico ljudstva. Stranke opozicije obljublajo, da ostanejo nerazdružno zvezane, dokler ljudstvo ne pribori popolne zmage in da ne privole nikake

razprave o volilni preosnovi, ako se ne izvrše po-
prej nove volitve.

V deželnem svetu v Ljegi pa so si privo-
ščili malo demonstracijo proti kralju. Ko je nam-
reč guverner zaklical »živio! kralj, je vsklikala
opozicija: »Živelo splošno volilno pravo! Dolj z
duhovništvom! Živelo ljudstvo!« A nekateri so
zaklicali tudi: »Živela republika«. V Ljegi je de-
monstriralo kakih 1500 socijalistov, ki so prefektu
izročili peticijo do kralja, zahtevajočo odstop vlade,
razpuščenje zbornice in umaknenje volilne preosnove.
Tudi iz drugih mest javljajo o demonstracijah po-
vodom otvorjenja deželnih svetov.

Domače vesti.

Nečuvno zasramovanje našega naroda.

Radi sklepa c. kr. deželnega šolskega sveta go-
riškega, da se koroški prusofil Moro predloži v
imenovanje učiteljem na c. kr. pripravljavnici za
gimnazij v Gorici, prinaša »Soča« jako oster čla-
nek, v katerem je čitati tudi tisto izzivalno pesem,
ki jo je zložil ta vzgojitelj mladine povodom
shoda koroških Germanov dne 13. novembra 1892.
Ta »pesem« je pravi vrt nemško-šovinističnega
mišljenja in bi bilo res škoda, ako ne bi utrgali
par duhtečih evetk iz tega vrta. Pričenja s pri-
povedko o grozni živali, zmaju, ki je širila nekaj
strah in grozo po zemlji koroški in katero so
konečno pobili slavni koroški vitezi.

In sedaj da je zopet začel rasti tak ljuti zmaj
v deželi Koroški. Sovražniki udirajo zopet v de-
želo, ki z drzno roko seje seme razpora. Toda
že rase ogorčenje, ki mora uničiti tega zmaja.
Zdrobiti ga mora, zdrobiti. Kajti nevarnejši je, nego
oni v nekdanjih časih. Vihar ogorčenja naj ga
odnese in uniči vse, kar je zasejal. Koroška mora
biti nemška! — In te izbruhe divje strasti, narod-
nega sovražstva in taka žaljenja našega naroda je
spisal mož, katerega nam hočejo poslati kakor
vzgojitelja naše mladine!

Ako se to imenovanje res izvrši, bo to
pljuska narodu, ki to žgala v obraz kakor pe-
klenski ogenj!

Čast komur čast! Pišejo nam: V Trstu
imamo na stotine bratov Dalmatincev, ki so z
namí enega rodu in ene krvi, ki se čutijo Hrvate
oziroma Srbe, toda le med seboj! Zlasti pa jih ne
poznamo v naših društvih. Izjeme so le redke.
Taka častna izjema je gosp. trgovec Ivanišević. Ta
mož je še malo časa v Trstu, a že je upisan v naša
veča društva ter ne zamuja nobene naše veselice,
koncerta ali plesa! Ta dobra duša je že obče po-
znana mej zavednimi narodnjaki našega mesta. On
je obljubil delati na to, da se upoznamo tudi z
ostalimi brati iz Dalmacije; in res: on tudi že vrši
to sveto bratsko delo. V začetku smo opazovali
znjim dva tri tovariše, sedaj pa dovaja na naše ve-
selice že celo družbico! Le tako naprej, dragi
gospod!

Slovenci pa povračajte temu uzor-Hrvatu milo
za drago s tem, da kupujete vino v njega maga-
zinu ulica Carintia št. 20., ali pa da popijete čašo
v njegovi gostilni nasproti kavarni »Armonia«
(scala d'oro.)

Presrečni smo, bratje Dalmatinci, ko vas vi-
dimo v svoji sredi, kajti vemo, da se nam vremena
morajo zjasniti, ako bomo nastopali skupno in z zdru-
ženimi močmi.

Bog Vas poživi torej v naši sredi, v sredi
hrvnih bratov vaših!

**Štiridesetletnica železniškega sprevod-
nika.** Sinoči so uslužbeni južne železnice prire-
dili sprevodnika Ivanu Vogriču ob priliki njega
40. obletnice službovanja v gostilnici »pri ogerskem
kralju« slavnostni večer, ki se je zvršil na občno
zadovoljnost. Med gosti je bilo tudi več Vogričevih
predstojnikov. Slavljenju je došlo mnogo brzojavk.

**Izkaz dokodkov, stroškov in premoženja
»Dijaške kuhinje« v Trstu za šolsko leto 1898—99.**
Dohodki: Od lanskega šolskega leta ostalih: 8 gl.
58 nvč. (glej »Edinost« 1898. št. 118.); dohodki,
ki smo jih že objavili v tem šolskem letu in sicer
30. oktobra, 21. decembra in 3. marca v »Edi-
nosti« in v »Primorskem listu«, znašajo 356 gl.
30 nvč. Za tem so še darovali: N. N. 2 gold., g.
Jakob Sotlar 2 gl., g. Edvard Legat 2 gl., g.
Miha Truden 18 gl., g. Ivan Mankoč 10 gl., g.
dr. Glaser 2 gl., g. župnik Budin 2 gl., g. šolski

svétnik Jesenko za drugi semester 10 gl., gospa
Buontempelli 5 gl., gospa Lucija Smolnikar 3 gl.
50 nvč., g. Št. Jenko 2 gl., »Tržaška posejilnica
in hranilnica« 40 gl., g. Albori 5 gold., g. Jožef
Grgič 2 gl., gospa A. Moraitini 50 gold., g. K.
Gregorič 20 gl., g. Franc Guštin nabral 6 gl., g.
Klemene 2 gl., g. Živic 1 gl., g. A. Furlan 3 gl.
Skupni dohodki 552 gl. 38 nvč.

Stroški: Za hrano se je plačalo vsega 432
gl. 92 nvč.; dijakom za knjige, šolnino in druge
potrebščine 75 gl. 90 nvč. Izkaz premoženja 43 gl.
46 novčičev.

Dijaško kuhinjo je obiskovalo 37 gimnazijcev
in realeev iz raznih krajev okolice tržaške.

Vsem blagim dobrotnikom bodi izrečena naj-
toplejša zahvala, istotako slavnemu odboru »Tr-
žaškega podpornega in bralnega društva«, ki je
svojo lepo dvorano odkazal dijakom, za obedovanje
in učenje.

Trst, 4. julija 1899.

Julij Wardo.

Cesarjev dar. Nekaj dni je tega, kar
je na Dunaju redar Rattenberger hotel zausta-
viti konja, ki sta se bila splašila. Konja sta ga
vrгла na tla, vlekla nekaj časa s seboj ter prevo-
zila. Rattenbergerju je srta ena noga in na obrazu
je dobil več ran. Spravili so ga v bolnišnico. Zad-
nje nedelje pa je prišel k ravnatelju policije ce-
sarjev pobočnik in izročil stotak, ki ga je cesar
podaril srčnemu redarju. Jeden inspektorjev je
poiskal Rattenbergerja v bolnišnici ter mu dal ce-
sarjev dar. Lahko si mislimo, kako se je mož
razveselil.

**Vzkljena komisija za osebno dohodarino
za Gorico in Gradlško za leto 1898.** se je za-
ključila včeraj. O tem smo prejeli nastopno
obvestilo:

Tem povodom je predsednik komisije, dvorni
svétnik in finančni ravnatelj vitez Zimmermann,
izrekel členom komisije zahvalo na njih požrtvo-
valnem in dolžnostozvestem sodelovanju na poslih
komisije, z čemer je bilo omogočeno, na primeren
način rešiti težavno nalogo, predpisano po zakonu
o osebnih davkih.

Na to se je oglašil za besedo gospod Angelj
Casagrande, zahvalivši predsednika v imenu ko-
misije za objektivno vodstvo razprav; isti je v
zgovornih besedah izrazil toplo pripoznanje komi-
sije za toli skrbno in vestno pripravo predmetov,
ki so na razpravah došli v posvetovanje.

**Velika narodna slavnost blagoslovljenja
zastave društva »Adrija«** v Barkovljah se bo
vršila prihodnjo nedeljo oziroma ponedeljek v treh
oddelkih. Popolni program priobčimo prihodnjik.
Za danes opozarjamo le, da se bo slavnost vršila
ob **vsakem vremenu** in da se vstopnice na koncert
dobivajo v Trstu: v kavarni »Commercio« in »Te-
desco«, v »Del. podp. društvu«, »Tržaškem podp.
in bralnem društvu«, tabakarni Lavrenčič, piazza
Caserma, pri g. Fr. Žitko, ulica Stadion in v ti-
skararni »Edinost«.

Dražbe premičnin. V četrtek, dne 6. ju-
lija ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe
tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari, vr-
šile sledeče dražbe premičnin: v ulici Chiozza št.
16, blagajna in hišna oprava; na Vrdeli št. Pol.
102, hišna oprava; v ulici Boschetto št. 5, hišna
oprava; v ulici Farneto št. 1, pisarniški predmeti;
v ulici Fontana št. 3, hišna oprava; v ulici Porta
št. 1, hišna oprava; v ulici Bonomo št. 2, hišna
oprava; v ulici Bar. vecchia šte. 1, ob 12. uri,
perilo.

Lloydov parnik »Habsburg«, ki je prispel
včeraj v jutro iz Aleksandrije v naše pristanišče,
se je podal naravnost v lazaret pri sv. Jerneju, da
prestane predpisano karanteno.

Parnik v nevarnosti. Lloydov parnik »Ve-
nus«, ki se je podal dne 27. junija t. l. v brzi
vožnji iz Trsta v Carigrad, se je pred uhodom v
Carigrad, pri Sv. Štefanu, začel potapljati. Dva
remorkerja sta mu pritekla na pomoč ter ga rešila
brez znatne poškodbe. Morali so ga raztoroviti za
400 ton težine.

Sneg. Iz Insbrueka javljajo dne 3. t. m.:
Sinoči je po hudi nevihti padel sneg, ki pokriva
planine do izpod gozdne meje. — Tudi iz Celovea
javljajo istega dne: Nocoj je padel po vseh pla-
ninah Koroške sneg, ki sega do 1500 metrov nad-
morske višine.

Uljudnost na krivem mestu. Dne 26. t. m.
se je nastavila v hotelu »Evropa« mlada ženska,
ki je prišla iz Ljubljane, ter se imenovala Julijo
S., soproga ljubljanskega trgovca Andreja S. —
V štirih dneh je napravila v hotelu dolga za 24
gl. 60 kr. Prvega t. m. pa jo je lepo po tistem
pobrisala iz gostilnice; o plačilu seveda ni govoriti.
Nekemu uslužbenu hotela pa se je posrečilo, da
je zasledil neznanko, ter jo izročil policiji. To je
dogodek, ki je tako rekoč v velikih mestih na
dnevem redu, ter ne zasluži imena posebnosti. Na-
daljevanje pa je mnogo zanimivejše. —

Neki tuk. trgovec, Peter T., ki je prijatelj
Ljubljancev Andreja S., je slišal o nezgodi lepe
Julije in je tekel na policijo ter se obvezal pla-
čati vprašavni dolg. Vsled tega so Julijo izpustili
iz zapora. To še ni bilo dovolj uljudnemu Petru,
ampak je Julijo vsprejel v svojo hišo ter ji postre-
gel, kakor se spodobi za soprogo prijatelja. Seveda
je tudi brzojavnim potom obvestil svojega prij-
atelja o nezgodi njegove soproge, in včeraj zjutraj
je dobil odgovor, Andrej S. piše, da mu žena sedi
na strani, ko piše te vrstice, in da ni mislila nik-
dar, da bi sama potovala v tuje kraje.

G. Peter je seveda malo pobledel, potem pa
stvar naznanil redarstvu, ki je kmalu izvedelo, da
se namišljena Julija imenuje prav za prav Julija
Pogačnik. Lepa Julija stanuje sedaj zopet v ulici
Tigor.

Izpred porotnega sodišča. Na včerajšnji
obravnavi proti morilecu Mahnič in Slaven, Josipu
Pizziga, je bil poslednji obsojen v 10-letno poostreno
težko ječo.

Dinar Josip Pizziga je rojen dne 5. maja
1877. v Dekanah v koperskem okraju. Samec je in je
bil že kaznovan. Obtožnica ga dolži trojnega zlo-
čina, vsled katerega sta umrli dve osebi, Marko
Mahnič in Evgenij Slavec, dočim je bila tretja,
Fran Fonda, težko ranjena.

Razpravi je predsedoval dež. sod. svétnik
Petronio; obtožbo je zastopal državnega pravdnika
namestnik Clarici; branil je obtoženca odvetnik dr.
Padovan.

Naši bralci se še spominjajo velikega utisa,
ki ga je naredila »tragedija v starem mestu«, ki
se je odigrala zvečer praznika sv. Rešnjega telesa
v ulici Pozzo bianco. Imenovani trije ponesrečeni
so pili do 10. in pol ure v krčmi »al' Australia«
Z Mahničem in Slavecem je zapustila krčmo tudi
Ivana Schwagel z 10-letnim sinom Emilom. V
ulici Pozzo bianco je sunil neki neznanec Ivano
Schwagel, radi česar je nastal prepir in pretep.
Kmalu za tem je prišel Fran Fonda, ki je hotel
miriti, kar se mu je pa slabo poplačalo. Neznanec
je zabol najprej Mahniča, potem Slaven, a Fonda je
težko ranil. Morda bi tudi njega dotekla ista osoda,
da ni zbežal.

Glasom obtožnice je Josip Pizziga zvršil te
zločine. Mnogo dejstev govori proti njemu. Zuna-
njost kriveca je po izpovedbah prič podobna Piz-
zigi; trak za vezanje hlač, ki se je našel na lieu
mesta, je Pizzige last, kakor je to isti sam priznal;
vendar je trdil, da je ta trak izgubil že dne 28.
maja. Na traku je privezan ključ, ki odpira vrata
hiše, v kateri je stanoval Pizziga. Na lieu mesta
so našli 4 klobuke, trije so lastnina ponesrečencev,
četrti pa je Pizzigč, kakor potrjujejo priče. Piz-
ziga je prišel vprašavnega dne brez klobuka domov.
Obtoženec pravi, da je bil popoldne v Žavljah,
potem pa v krčmah »al Fornaretto« in »alla Chie-
cereta«. Od todi da je šel pač po ulici Pozzo
bianco, ali potem domov po ulici S. Maria Mag-
giore v ulico del Seminario; tu da se je zašel ter
zaspal pred vrati neke hiše v ulici Montuzza, kjer
mu je nekdo ukrad klobuk in denar. Ko je prišel
domov, vzel je drug klobuk ter se podal še en-
krat v mesto, od koder pa se je hitro vrnil, ker
ni imel denarja. Klobuk, ki so ga našli na mestu
zločina, da ni njegov. Obtožnica opozarja na lahke
telesne poškodbe, ki so se poznale na obtožencu in
ki so mogle nastati le vsled pretepa, ter na krvave
madeže Pizzigove obleke. Poškodb na svojem te-
lesu toženec ne more pojasniti, o madežih pravi,
da mu je tekla kri iz nosa. Kri pa se je poznala
tudi na hrbtu obtoženca. To razlaga Pizziga tako,
da se je nekega dne peljal na mesarskem vozu.
Toženec ni poznal umorjencev niti po imenih. —
Priče potrjujejo, da je zunanost Pizzige podobna
postavi kriveca; o obrazu ne more nihče potrditi,
da bi bil isti. Le mali Emil Schwagel trdi za go-

tovo, da je Pizziga krivec. Važna je tudi izpovedba priče Marije Rosandič, ki je videla Pizzigo, kako je pred činom šel iz ulice dei Cesti v ulico Crosada; pozneje je videla, da ga je držal neki vojak. Ona pozna Pizzigo že iz prejšnje dobe ter ve, da je lanskega leta nosil modre vojaške hlače, kar mora Pizziga priznati. Rezervist Ivan Miss pripoveduje, kako je prijel zločinca in kako se mu isti izmuznil, ko ga je (Miss) nagovarjal neki drugi vojak, naj se ne meša v prepire civilistov. Tudi on se ne spominja obraza; samo to ve, da je bil isti krvav.

Ob 1. in pol uri se je razprava pretrgala in ob 3. uri nadaljevala z zaslišanjem prič. Slednjič so porotniki ednoglasno potrdili vprašanja o uboju Mahničia in Slaveca in o težkem poškodovanju Fonde dočim so eventualno vprašanje glede namena kriveca, da umori dotičnike, zanikali s 7 glasovi. Na podlagi tega izreka je sodišče obtožena osvobodilo zločina umora, a obsodilo ga je, kakor že omenjeno, zaradi zločina uboja in težke telesne poškodbe v desetletno poostreno težko ječo.

Različne vesti.

Delavsko gibanje. Iz Linza javljajo dne 3. t. m.: Tukajšnji zidarji štrajkajo. Danes so se pripetili neljubi izgredi. Štrajkujoči zidarji so se podali na stavbišča gornjeavstrijskega stavbinskega društva ter prisilili tamošnje delavce, katerim se je bila že povišala mezda, da ustavijo delo. Metali so nanje opeko ter jih pregnali celo s streh novih stavb. — Vsi podjetniki, razun ene tvrdke, so dovolili zahtevani povišek plače. Popoldne je bil shod štrajkujočih zidarjev; sklenili so, da ostanejo pri zahtevku povišanja plače za 10 nč. Jutri začnejo zopet delati.

Sešito srce. Dr. Pamoni opisuje v »Rivista di Chirurgia« nenavadno operacijo, katero je izvršil na nekem 23-letnem mladeniču. Istega so bili zločinci napali ter ga z bodalei ranili v srce na dveh mestih. Malo živlega so ga spravili v bolnišnico. Dr. Pamoni je prerezal prostor med tretjim in petim rebrom ter opazoval rano v sre. Na osrčniku je videl ubodnino, katero je razširil na šest centimetrov. V prednji steni srčnega prekata sta bili rani, po en centimeter dolgi. Iz istih je bruhala kri eurkoma. Dasi sti bili rani nevarni, vendar je poskusil zdravnik sredstvo, ki se v takih slučajih še ni rabilo: zašil je rani. In glej, čez 49 dni je mladi mož zapustil ozdravljen bolnišnico.

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Gorica 5. Njegova eminence kardinal knez nadškof Missia je dospel z Dunaja danes predpoldne. Na kolodvoru so ga sprejeli načelniki civilnih in vojaških oblasti, duhovščina in drugi odličnjaki. Potem se je peljal kardinal, spremljan od 50 vozov, po lepo odličnih ulicah v svojo rezidenco.

Na vsprejemu ni bilo ni deželnega glavarja, (Ali ste ga videli, viteza Pajerja! Ured.) ni deželnih poslancev, pač pa je došel župan Venuti, kar je silno jezilo italijanske radikale. (Se že pobotajo zopet! Ured.)

Dunaj 5. Socijalisti pripravljajo za jutri demonstracijo v protest proti žaljivim izjavam župana dra. Luegerja in podžupana Strobaeha na nekem shodu krščanskih socijalnih žen. (Rečena gospoda sta rabila, govore o sedanjih socijalističnih demonstracijah proti volilni preosnovi, izraze kakor smrkoveci, pobalini, sodrga itd. Ured.)

Pariz 5. »Eclair« in »Journal« javljata, da Lanesan namerja popolno reorganizacijo generalnega štaba mornarice in da hoče agende načelnika generalnega štaba omejiti le na mobilizacijo gibanja brodovja in personalije.

Bruselj 5. Liberalni »Petit Bleu« izjavlja svoje prepričanje, da je s tem, da se je volilna predloga izročila komisiji, ista definitivno pokopana in da ne pride več na dnevni red. Logično bi bilo, da odstopijo tudi ministri, ki so si izmislili to predlogo.

London 5. Spodnja zbornica je vsprejela v tretjem čitanju predlogo, kateri je namen omogočati malim najemnikom nakupovanje hiš, v katerih stanujejo.

„AGRICOL“

Patent T. 49/1008.

Privilegovano mehko kalijsko milo za uničevanje mrčesov

raztopljivo v mrzli vodi, v raznih krajih Trentina, Istre, Goriške in pri t. k. poljedeljski družbi izkušeno kot uspešno sredstvo z zatiranjem vseh parasitarnih in kriptogamičnih bolezni in žuželk v obče ki okužujejo trte, sadna drevesa in zelenjad.

Navodilo, kako rabiti »Agricola«, na željo poštine prosto.

Milarnica

F. Fenderl i dr. v Trstu.
Via Limitanea št. 1.

Zastop in zaloga na Goriškem pri gosp. Frideriku Primas-u v Gorici, Veliki trg 16, na dvorišču; pri Petru Debelich-u v Kopru in Izoli, v Trstu v drogerijah: Bolle, Via Farneto; Cilla, Pomerosso; Cumar, Via Belvedere; Jellersitz, Barriera vecchia; Mizzan, San Giacomo; Ongaro, Via dell' Orologio; Petrone, Via Giulia in Cumar, Opčina.

Velika hiša

v Motovunu zraven slovečih škočijanskih jam, 3 ure od Trsta in 1/2 ure hoda od železnične postaje Divača. ob živahni prometni cesti Reka-Trst, z dvema kuhinjama, z dvema obširnimi podzemeljskimi kletimi, s 14 krasnimi sobami s posebnimi uhoti, kakor nalašč prirejenimi za mnogobrojne letoviščenike, ki vsako leto prihajajo v ta divno-romantični kraj, z obširnim na visoko obzidanim in senčnatim dvoriščem, z velikim vodnjakom z izvrstno vodo, z velikimi hlevi za konje in govedo, z obširnimi spravami za seno ter druge poljske pridelke, s prostranimi lopami, s krasnim se sadjem in trtami zasejenim vrtnom in z lepim parkom je vsled nastalih družinskih razmer pod ugodnimi pogoji takoj

na prodaj

Proda se tudi na večletne obroke. — Hiša, kakor vsa ostala obširna poslopja, so kakor nalašč prikladna za gostilničarsko in štacunarsko obrt.

Vsled njene lege na tako živahnej prometni cesti, je posebno pripravna za kupčijo z domačimi pridelki in vsakovrstnim blagom na drobno in debelo; kréma bi pa imela razum navadnega posla z domačim ljudstvom in z vozniki, obilo posla z nebrojnimi obiskovalci škočijanskih jam.

Vse pohištvo z vrtnom in parkom vred, dalo bi se tudi v najem po dogovoru.

Šatanjéneja pojasnila pri lastniku Alešsantru Mahorčiču v Matavuna, pošta Divača.

Zanimiv oglas kolesarjem!

kolo iz tovarne

Johann Puch iz Gradca

ustanovitelja industrije za kolesa,

je najbolje kolo sveta

L. Colobig v Trstu,

Via del Torrente št. 10.

Jedini in glavni zastopnik za:

Trst, Primorsko in Dalmacijo.

Pomladansko zdravljij

ZDRAVLJENJE KRVI

Čaj „Tisočerni cvet“ (Milleflori).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. — Jeden omet za ozdravljenje stane 50 nvč. ter se dobiva v odkikovani lekarni

PRAXMARER „Al due Mori“ v TRSTU, veliki trg.

Tudi za 55 nvč. v markah dopolnje se franko.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaella Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimnice in peresnice, ogledal in železnih blagajni, po cenah, da se ni bati konkurence.

Išče se več izurjen

pek

Slovenec ali Hrvat za jedno mesto v Dalmaciji. — Ponudbe je pošiljati na upravništvo.

Pes na prodaj, izvrsten čuvaj, 10 mesecev star, pri Josipu Kastelicu v Brezovici,

Herpelje, Istra.

V moji tyrdki

Schivitz & Comp. V Trstu

se dobivajo

stroji vsake vrste in potrebčine k istim. Sesalke in brizgalke vsake vrste. Cevi iz kovin, kavčuka in platna. Medeni in broneni ventili, pipe itd. Orodje za obrtništvo in kmetijstvo. Vse iz prvih tu- in inozemskih tovarn. Nove posode »Emeri« in škropilnice proti peronospori svojega izdelka in druge. Garantiram dobroto vsega blaga. Cene nizke.

Velika zaloga v ulici Zonta št. 5.

Mat. Živic, inženir.

Izdelujem tudi načrte za napravo novih tovarn, mlinov, vodovodov, cest itd. — Moja tvrdka prevzame tudi izvrševanje istih del.

Slavno občinstvo!

Podpisani štejem si v čast naznaniti, da sem odprl v Barkovljah svojo

mesnico

blizo ljudske šole. — Meso prodajam po sledečih cenah:

volovsko (sprednji deli) 48, 52 nč. klg.
„ (zadnji deli) . . . 56, 60 „ „
teletina 60, 64 „ „

Za gostilničarje se zniža cena po pogodbi. Dopolnilja se tudi na dom.

Priporočam se sl. barkovljanskemu občinstvu za obilen obisk, udani

Fran Spanger.

FILIJALKA

BANKE UNION

V TRSTU

e peča z vsemi bančnimi in menjalnimi posli,

kakor:

a) Vsprejema uplačila na tekoči račun ter jih brestuje:

Vrednostne papirje:

po 2¹/₂% proti 5 dnevni odpovedi
„ 2¹/₂% „ 12 „ „
„ 3¹/₂% „ 4 mesečni „
„ 3¹/₂% „ 8 „ „
„ 3⁵/₈% „ 1 letni „

Napoleone:

po 2 % proti 20 dnevni odpovedi
„ 2¹/₂% „ 40 „ „
„ 2⁹/₁₆% „ 3 mesečni „
„ 3 % „ 6 „ „

Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 25. oziroma 2. avgusta naprej.

b) Za giro-conto daje 2¹/₂% do vsakega zneska; izplačuje se do 20.000 gld. a cheque; za večje zneske treba avizo pred opoldansko borzo. Potrdila se dajajo v posebni uložni knjžici.

c) Zračuna se za vsako uplačilo obresti od dne uplačila in naj se je to zgodilo katero si bodi uradnih ur.

Sprejema za svoje conto-correntiste, inkase in račune na tukajšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj, Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice neapeljske banke, plačljive pri vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne papirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti primerni proviziji.

Zaloga vina F. Petech-a

Via delle Poste št. 10.

Vina dalmatinska, Istrijska in italijanska iz slovečih kleti po cenah da se ni bati konkurence, pristna in najboljše kakovosti.

Istrsko fino po gld. 32, in 34 — Dalmatinsko po gld. 30 in 32. — Opollo fin po gld. 34, italijansko po 28 in 32 v vsakej množini v sodčih in buteljkah od litra. Vse prosto na dom v kateremkoli kraju mesta.

NB. Naročbe vzprejemo se direktno v zalogipo poštah dopisnicah.